

INHOUD

Hoofdstuk

- I Enige verduidelijking bij het begrip sekte
- II Geen enkele kerk bestaat eeuwig
- III Zoek de geest achter de vormen
- IV De komst van de 'kerk' van Johannes
- V De basis van een universele religie
- VI De Grote Universele Witte Broederschap
- VII Een ruimer begrip van het concept 'familie'
- VIII De broederschap, een staat van hoger bewustzijn
- IX De broederschapscongressen in Le Bonfin
- X Geef aan elke activiteit een universele dimensie
Verwijzing naar Bijbelteksten

I

ENIGE VERDUIDELIJKING BIJ HET BEGRIP SEKTE

Al duizenden jaren hebben mensen de gewoonte aangenomen stil te staan bij de vorm, het uiterlijk van de dingen. Zij gaan voorbij aan hun inhoud en betekenis. Dat geldt eveneens voor wat ze met de heilige Boeken hebben gedaan, die ook een vorm, een inhoud en een betekenis hebben. De vorm, het verhaal is voor iedereen. De morele, symbolische inhoud is voor de volgelingen, die proberen zich erin te verdiepen en ernaar te leven, terwijl de spirituele betekenis voor de Ingewijden is, die haar weten te interpreteren.¹

De grote Ingewijden zijn allemaal ontwerpers, bouwers van nieuwe vormen geweest. Zij beseften terdege dat de vorm noodzakelijk is, maar hebben daarin een hele wetenschap gestopt die het merendeel van de mensen niet kan ontcijferen, omdat ze blijven stilstaan bij wat ze kunnen zien, aanraken of horen. Natuurlijk kunnen de vormen hen helpen en stimuleren, maar niet even goed als wanneer ze erin slagen de waarheden die deze vormen bevatten, te begrijpen, aan te voelen en toe te passen. Hoe komt het dat je in alle religies zowel een onderricht voor ingewijden als voor niet-ingewijden aantreft? Omdat de elite, die behoefte had aan het verdiepen van de mysteriën van de schepping, onmogelijk genoeg kon nemen met de kruimels die voor de massa voldoende waren. Zo ontwikkelde zich in de schoot van het christendom, naast de Kerk van Petrus die de meerderheid van de gelovigen bijeenbracht, in het geheim de geloofsgemeenschap van de apostel Johannes, hoedster van de ware spiritualiteit, de ware filosofie van Christus.

Dit vraagstuk van de geest en de vormen gaat heel ver. Wanneer je mensen gadeslaat, merk je dat de meeste zozeer door de uiterlijke vorm in beslag worden genomen, dat zij zich er uiteindelijk mee vereenzelvigen. Net zoals ze zich met hun fysiek lichaam identificeren, waarvoor ze alles over hebben. Met de geest houden ze zich niet bezig, omdat ze hem niet zien. Zij beseffen niet dat ze zichzelf op die manier verzwakken, afstompen, want aan het

fysiek lichaam zijn noch de echte kracht noch het echte licht gegeven. Door zich met het lichaam (de vorm) te vereenzelvigen, verwaarlozen ze de geest die eeuwig, onsterfelijk, alwetend is, een vonk afkomstig van God Zelf.

Deze wijdverbreide materialistische filosofie beperkt de mensen. Zodra de geest hen niet meer verlicht, leidt, inspireert, worden zij bekrompen, kortzichtig, sektarisch. Vervolgens beoordelen zij alles in het leven volgens hun beperkt gezichtspunt. Ze denken de beste kijk op de dingen te hebben... maar nee, het is een onvolledig, sektarisch standpunt. Dergelijke mensen tref je overal aan, op alle gebied: economisch, politiek, wetenschappelijk, religieus, filosofisch, artistiek... dat kan ik aantonen.

Men maakt in het leven vaak gebruik van het begrip sector. In de geometrie wordt een deel van een cirkel zo genoemd. In een stad of een land spreekt men eveneens van een sector om een beperkt gebied aan te geven. En in het fysiek lichaam, dat een volmaakte eenheid vormt, kunnen we zeggen dat een orgaan ook een sector is. En wat is nu een sekte? Heel eenvoudig: wanneer een religie erin geslaagd is zich officieel te vestigen, verklaart zij elke groep tot sekte die haar dogma's, geloofspunten of praktijken niet aanvaardt. De officiële Kerk velt dus een oordeel. Hoeveel mensen zijn in de loop van de geschiedenis niet opgesloten, vervolgd, verbrand onder het voorwendsel dat ze de leerstellingen van een Kerk verloochenden! En later heeft de geschiedenis zich op haar beurt uitgesproken over de oordelen van die Kerk... In werkelijkheid bepaalt niet de mens wie wel of niet sektarisch is, maar de natuur. Dit is wellicht nieuw voor jullie. Stel je een lid van een Kerk voor, dat zich heeft ingezet voor het verspreiden van het geloof. Uiteraard zal men hem of haar er niet van beschuldigen tot een sekte te behoren. Maar ergens in de natuur bestaat over deze persoon een andere mening, een ander oordeel en wordt hij veroordeeld als sektariër! Ja, de natuur vindt hem sektarisch en stuurt hem naar bed, naar het ziekenhuis of naar het kerkhof. Hij dacht en handelde niet in overeenstemming met bepaalde wetten van de levende, intelligente natuur, hij ontkende of negeerde ze. Hij leefde niet in harmonie met het Al en werd gerangschikt onder de sektariërs ondanks de mening van alle gelovigen. Terwijl iemand anders die als sektariër wordt bestempeld door dezelfde gelovigen, op de goedkeuring van de natuur kan rekenen, want zij schenkt hem gezondheid, vrede, volheid. Waarom zou je dan het oordeel aanvaarden van hen die niet over onderscheidingsvermogen beschikken? Het is de kosmische Intelligentie, en zij alleen, die uitmaakt of we tot een sekte behoren.

Als we een blik op de wereld werpen, wat stellen we dan vast? Eenieder kiest zijn activiteiten volgens zijn temperament, zijn smaak of volgens de voorwaarden en omstandigheden, zonder eraan te denken zich op alle gebieden te ontwikkelen. Nochtans werd de mens geschapen met een verstand, een hart en een wil en zou hij dus moeten werken in die drie gebieden om uit te groeien tot een wezen dat werkelijk in balans is. De ervaring leert dat je heel zelden mensen tegenkomt die hun denken, voelen en handelen gelijkwaardig hebben ontwikkeld: de een is een intellectueel met weinig gevoel en wilskracht, de ander is heel gedreven met weinig hersens en ga zo maar door... Ja, overal zien we slechts gebrekkigen: mensen die goed ontwikkeld zijn op een bepaald gebied en in veel mindere mate op alle andere gebieden. En toch, als we het vraagstuk voorleggen aan de kosmische Intelligentie, zal ze ons vertellen dat zij de mens wilde creëren naar het evenbeeld van de Schepper: in staat om de volmaaktheid te begrijpen, van haar te houden en haar te verwezenlijken op aarde. Waarom zei Jezus: 'Wees dus volmaakt zoals jullie hemelse Vader volmaakt is?'² Omdat hij het wel wist! De mens is geschapen om alwetend, liefdevol en almachtig te worden zoals zijn hemelse Vader. Daarom kunnen we diegenen als sektariër beschouwen, die niets anders hebben gedaan dan zich te ontwikkelen op gebieden waar ze over enig talent beschikten: wiskunde, poëzie, muziek, zwemmen... (inderdaad, als we om ons heen kijken, stellen we vast dat het

merendeel niets anders doet dan zich ontwikkelen op heel beperkt vlak). En dat men dit niet beseft, is heel ernstig.

De mens moet zich dus ontwikkelen op de drie niveaus van het verstand, het hart en de wil. Hij moet begrijpen, liefhebben en realiseren... Wat realiseren? Het koninkrijk van God en Zijn Gerechtigheid op aarde.³ Slechts onder deze voorwaarde wordt hij 'gered' en niet op de manier die de meeste christenen zich voorstellen. Het geloof bezitten en enkele goede werken doen, is dat genoeg om naar de Hemel te gaan en plaats te nemen aan de rechterhand van God? Arme God, omgeven door grove, onwetende mensen, door gulzigaards, dronkaards, rokers, losbollen! Hoe ze geleefd hebben, maakt helemaal niet uit, zij bezaten het geloof en beschouwden zichzelf als rechtvaardig en zullen dus rechtstreeks naar het Paradijs gaan. Maar dit is wat er met hen zal gebeuren.

Er was in Bulgarije een priester die zijn vrouw onophoudelijk terechtwees; hij noemde haar een onbenul en zondares, terwijl hij zichzelf zag als een toonbeeld van volmaaktheid. Op een dag voelde hij zijn einde naderen en hij nam afscheid van zijn vrouw: 'Tot ziens lieverd, wij spreken af in het Paradijs.' Enige tijd later stierf ook zij. Aangekomen in het Paradijs gaat ze op zoek naar haar geliefde echtgenoot. Zij zoekt en zoekt... Nergens was hij te vinden! Toen wendde ze zich tot Petrus, die in zijn grote boek begon te bladeren: 'Ik kan hem niet vinden, zegt hij, hij is zeker... in de kelder!' En hij geeft haar een pasje om af te dalen in de Hel. Zij zoekt wat rond en wat ziet ze ineens? Haar echtgenoot in een pot met kokend water! Alleen zijn hoofd steekt er bovenuit. Zij roept uit: 'Ach mijn arme man, in wat voor ellendige situatie ben je verzeild geraakt! – Beklaag me niet, zegt hij, ik ben nog bevoorrecht: ik zit op het hoofd van de bisschop!'

Zo vergaat het velen die zichzelf recht in de leer vinden: zij zullen een uitstapje maken naar de Hel alvorens op aarde terug te keren om zichzelf te leren ontwikkelen tot ze volmaakt zijn. Volgens de universele Inwijdingswetenschap zijn de meeste mensen sektariër zolang dit nog niet het geval is.

Neem nu die wijdverbreide neiging in de wereld om te werken voor een groep, of het nu een vakbond, een politieke partij, een natie is... Deze houding gaat door voor edelmoedig, maar is in werkelijkheid egocentrisch, te persoonlijk. Op het moment dat je activiteit niet het geluk en de vrede van heel de mensheid beoogt, is zij beperkt en dus sektarisch. De wetenschap zelf openbaart ons dat we deel uitmaken van het kosmische leven. Wij hebben ons bestaan niet alleen aan de aarde, het water, de lucht, het vuur en de zon te danken, maar ook aan de sterren. Waarom moeten we dan altijd zo bekrompen reageren? ⁴

En trouwens, hebben jullie de geheimen van deze aarde, dit water, deze lucht en dit vuur al ontcijferd? Want dankzij deze elementen is ons bestaan mogelijk. Jullie zullen zeggen: 'Welke geheimen? Valt er dan zoveel te begrijpen?' Heel veel, waaronder dit: kijk eens naar onze planeet, de continenten beslaan maar een beperkte oppervlakte vergeleken met de oceanen. De lucht neemt nog meer ruimte in en het vuur, het licht reikt tot in het oneindige. Dit betekent dat ook wij tot in het oneindige moeten gaan.

En kijk eens verder: hoeveel tijd kunnen we leven zonder deze elementen? We kunnen zo'n vijftig à zestig dagen zonder vast voedsel, zonder drinken slechts een tiental dagen, zonder lucht nauwelijks enkele minuten, maar zodra het hart zijn warmte verliest, sterft de mens. Dit bewijst dat het vaste element minder belangrijk is dan het vloeibare, dat het vloeibare element minder belangrijk is dan het gasachtige en dat het gasachtige element minder belangrijk is dan het etherische element: de warmte, het licht.

Zo zie je waar de mens het meest behoefte aan heeft, namelijk aan dit etherische element dat de ruimte vult. Welnu, in plaats van zich steeds vast te klampen aan de kleine dingen van het leven om te worden overbelast, verpletterd, waarom gaan de mensen niet op zoek naar de

onmetelijkheid, de universaliteit, de vrijheid? Omdat ze een sektarische mentaliteit hebben, dat is het antwoord. Als je afgaat op religieuzen, politici, economen, enzovoort, tref je slechts sektariërs aan, maar aangezien zij de laatsten zijn die dit doorhebben, zijn allen vastbesloten om de sekten te bestrijden!...

Natuurlijk bestaan er schadelijke sekten – maar daar sta ik nu niet bij stil, mijn werk ligt elders – en het spreekt voor zich dat hun middelen om schade toe te brengen worden beperkt. Maar degenen die zich hierover dienen uit te spreken, moeten eerlijke en onbevooroordeelde mensen zijn. Zij moeten in staat zijn om te zien wie anarchie en wanorde zaait en wie daarentegen werkt voor de vrede, de gerechtigheid en het geluk van de mensheid, dat wil zeggen voor het koninkrijk van God en het gouden Tijdperk.

En ik zal er nog enkele woorden aan toevoegen die kunnen gelden als een samenvatting, een synthese van heel de inwijdingsfilosofie. In Bulgarije leeft een vrouw die als een van de grootste helderzienden van de wereld wordt beschouwd: haar naam is Vanga.* Zij heeft zo vaak blijk gegeven van haar gaven, dat zelfs de Bulgaarse regering haar om raad vroeg en er is vlak bij haar huis een hotel gebouwd om bezoekers uit de hele wereld te ontvangen. Wat zo bijzonder is aan Vanga, zij is blind; wie haar wil consulteren, moet voor haar een suikerklontje meenemen dat hij of zij in de hand heeft gehouden; alleen door middel van dit klontje kan zij de mensen alles over hun verleden, hun heden en hun toekomst vertellen, met een verbazingwekkende nauwkeurigheid.

Hoe is dit te verklaren? Heel eenvoudig. Ieder mens verspreidt kleine deeltjes die ontastbaar, onzichtbaar zijn en die de wetenschap nog niet heeft bestudeerd. Deze deeltjes zweven in de atmosfeer en zetten zich af op voorwerpen die zij doordringen. Op die manier laten we op voorwerpen en mensen, waar we regelmatig mee in aanraking komen, iets achter van onze deugden, onze krachten, ons licht, of integendeel iets van onze ziekten, ondeugden, onzuiverheden. Dus zonder het te beseffen, doen we het goede en evenzeer doen we ook het kwade. Maar zelfs al zijn we ons er niet van bewust, onze daden worden geregistreerd en op een dag worden we beloond voor het goede dat we hebben gedaan en gestraft voor het kwaad dat we hebben aangericht. 5

De ware religie in de oorspronkelijke betekenis is dus gebaseerd op een wetenschap die het resultaat is van de waarneming van verschijnselen die zichtbaar zijn voor bepaalde geëvolueerde wezens. Het staat eenieder vrij om te weigeren deze wetenschap te erkennen, maar zij zullen ooit zien waartoe dit zal leiden. In ieder geval zeg ik jullie dat degene die deze wetenschap wil ontkennen, zich sektarisch opstelt. Ja, wie zich niet bewust wil worden van de invloed van zijn gedachten, gevoelens en al zijn innerlijke toestanden op de gemeenschap, is sektarisch: zo iemand doet wat hem bevalt, zonder zich te bekommeren om het kwaad dat hij anderen kan berokkenen, noch om het goede dat hij hun kan brengen. Door deze houding beperkt hij zich en is hij dus sektarisch.

* Baba Vanga (1911-1996)